

ber. Bekendtgørelserne opstiller krav til den information, forsikringsselskaber skal give forsikringstager ved indgåelse af en forsikringsaftale og under det løbende kundeforhold.

Stk. 2, nr. 7, henviser til § 57, stk. 1, hvorefter et forsikringsselskab, der udbyder forbrugerforsikringer, skal tilbyde, at de pågældende forsikringer tegnes med vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned.

Stk. 2, nr. 8, henviser til § 59, stk. 1, og § 60, stk. 1, hvorefter forsikringsselskaber, der tegner bygningsbrandforsikringer, med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller tilladelse, skal overtage forsikring over enhver bygning, ligesom et forsikringsselskab ikke kan bringe en forsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2, nr. 9, henviser til reglerne om, at finansielle virksomheder ikke uberettiget må udnytte eller videregive fortrolige oplysninger om kundeforhold. Hvis en kunde giver samtykke til, at fortrolige oplysninger kan udnyttes eller videregives, skal samtykket afgives skriftligt.

I stk. 2, nr. 10, foreslås det, at tilsynet kan offentliggøre, når en virksomhed overtræder et påbud udstedt efter lov om finansiel virksomhed § 350. Efter denne bestemmelse kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at de finansielle kunders og investorers interesser er udsat for fare, eller
- 2) der er en betydelig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling udvikler sig således, at instituttet vil miste sin tilladelse. Hvis de påbudte foranstaltninger ikke er foretaget inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse.

Påbud efter § 350 anvendes således, når der er en betydelig risiko for, at virksomheden ikke kan opfylde kapitalkravene og derved miste sin tilladelse og bringe kundernes og investorenes interesser i fare. Efter § 350 har Finanstilsynet mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt, end når virksomheden ikke opfylder kapitalkravene. Ved et påbud efter § 350 er der derfor fortsat mulighed for at rette op på virksomhedens økonomiske forhold. Det foreslås derfor, at det ikke er selve udstedelsen af et påbud, der kan offentliggøres, men virksomhedens manglende overholdelse af et sådant påbud. Hvis en virksomhed ikke overholder et påbud, kan der ikke længere anses at være et

afgørende hensyn til virksomheden, da der så vil være konkret fare for kundernes interesser. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis et forsikringsselskab fortsætter med at tegne forsikringer, efter tilsynet har pålagt virksomheden et tegningsstop. Offentliggørelsen skal dog altid konkret vurderes efter den foreslåede stk. 4, 1. pkt.

Udstedelse af et påbud efter § 350 skal altid forelægges for Det Finansielle Virksomhedsråd, da der vil være tale om en sag med videregående betydelige følger for den enkelte virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2. Finanstilsynets praksis for offentliggørelse vil også på dette område blive fastlagt sammen med Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det foreslås i *stk. 3,* at offentliggørelse også kan ske i sager, hvor virksomheden har ændret adfærd, og dermed ikke længere handler i strid med de i *stk. 2, nr. 2,* nævnte sager om god skik samt de i *stk. 2, nr. 7,* nævnte sager om forbrugerforsikringer. Bestemmelsen finder anvendelse i de sager, hvor virksomheden ændrer adfærd inden for den i *stk. 5* nævnte 2 ugers frist. I disse tilfælde kan det fortsat være vigtigt for kunder at få kendskab til, at en finansiel virksomhed har haft handlet i strid med reglerne. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en finansiel virksomhed har haft aftalevilkår, der er i strid med almindelige aftaleretlige principper og dermed i strid med reglerne om god skik. Selvom aftalevilkårene ændres, kan kunder have interesse i at kende sagen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at offentliggørelse ikke kan ske, hvis den vil medføre væsentlig skade for virksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et "run" på virksomheden, f.eks. ved at et pengeinstituts kunder må forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud. Hvor mange kunder, der skal opsiges deres aftale med en finansiel virksomhed for, at der vil være tale om væsentlig skade, vil afhænge af den enkelte virksomheds størrelse og økonomiske formåen. *Stk. 4, 1. pkt.,* skal både sikre, at offentliggørelse vurderes i forhold til den enkelte virksomhed og i forhold til hensynet til finansiel stabilitet. At offentliggørelse kan forventes at få nogle kunder til at skifte f.eks. bank eller forsikringsselskab er ikke i sig selv nok til, at der er tale om væsentlig skade. Rammerne for begrebet vil blive fastlagt sammen med Det Finansielle Virksomhedsråd. Sager efter *stk. 2, nr. 1,* er ikke omfattet, da der altid vil være behov for offentliggørelse i disse sager, jf. bemærkningerne til *stk. 2, nr. 1.*